

тѣнѣ, всички тѣ сѣ оуничтожавали, какво то забарали, свѣцы и волове сѣ себе си гы отвѣждали. Ёдвѣмъ сѣ можали Израйитани тѣ на кѣкой си мѣста нѣкой да сѣ опазатъ отъ вѣснованіе то имъ. — Когато видѣха комай и оскѣтиха голѣмъ тѣ си нѣждѣ, начнаха да просатъ отъ Бога милость и избавленіе. — Прѣблагій Богъ оуслѣша гы и въ той радъ. Во ѿграда малый и незнатный градъ, живѣлъ є нѣкой младъ человекъ именемъ Гедеонъ. При него отиде єдинъ пѣтника, и мѣ рече така: Сѣ вогомъ ти хрѣврый мѣж! Гедеонъ мѣ отговори: Да є Богъ сѣ нами, не вы могли Мадіане тѣ така да ны мѣжѣтъ. Заради наши тѣ отцы правилъ є Богъ въ ѿгупетъ чѣдеса; а насъ є совѣмъ оставилъ и предалъ на Мадіамскѣ тѣ вола. Пѣтника на това мѣ отговори: Ты ще освободишь Ісайитани тѣ отъ Мадѣамлани тѣ; Богъ на това ще тѣ оукрѣпи. Гедеонъ за това милостиво оушчаніе принеси на Бога жертвъ. При жертвоприношеніе то сѣ чѣдесенъ способъ излѣзи огонь отъ стѣнъ тѣ и запали жертвъ тѣ, а пѣтника въ той часъ стана невидимъ; а Гедеонъ съвѣмъ сѣ оуѣкри, какъ сподобилъ сѣ є да говори сѣ Ангѣла лицемъ къ лицѣ.

§. 71. Гедеонова повѣда.

Като приспѣ врѣмѣ то на жатва та, Мадіамлани тѣ нападнаха пакъ на Ханаански тѣ сѣдѣвы Гедеонъ дади знакъ сѣ трѣвъ тѣ и сѣбра войскѣ, обаче та была толко малѣ отъ Мадіамска та, цѣто Гедеонъ не є смѣлѣ да нападне на прѣголѣмо то Мадіамско множество. Человѣцы тѣ мѣ ѣще по много сѣ оплашиха. Но Гедеонъ така сѣ помоли на Бога: Господи! Ако намѣрѣвашъ сѣ моѣ тѣ рѣжѣ да избавишь Ісрайла, направи, да падне роса само на това рѣно, а зема та на около да остане сѣха, и тога ще сѣ оуѣкрѣ, какъ воистиннѣ чрезъ мене искашь да избавишь Ісрайла. Така и стана. Гедеонъ стана рано, и намѣри рѣно то оросено а земѣ тѣ сѣхѣ. — Господи! не сѣ разгнѣвай на мене! Азѣ вы просилъ ѣще єдинъ знакъ. Нека остане нынѣ рѣно